

какво различаваш отъ часовникъ-тъ?

И. Азъ мож да представя на умъ-тъ си, че правя икои работи като ги не правя; мож да помисля, че виждамъ икои ища, като ги не виждамъ, че миришат ища, което не мириша, че ямъ, като не ямъ, че слушамъ, като не слушамъ, и хващамъ ища, като го не хващамъ.

М. Дигди на горѣ рѣка-тъ си, и ѿ погледни: може ли рѣка-та ти да поиска да направи ища?

И. Нѣ, мамо. Азъ самъ искамъ да подигнѫ рѣка-тъ си, тя не може да направи нищо отъ себе си. Когато искамъ да ѿ подигнѫ, дига ся на кѣдѣто искамъ.

М. Може ли рѣка-та ти, или нога-та ти, или друга икоя часть отъ тѣло-то ти да поиска да направи ища?

И. Не може: а и когато правятъ ища, правятъ го, защото азъ напредъ искамъ да го правятъ.

М. Замижи, и помисли пакъ, че Еленка играе съ костенъ-тъ си топка.

И. Азъ ѿ помислихъ, и мож да си представя колко ми ся вижда хубава съ червичъ-тъ си нова дреха.

М. Съ коя часть на тѣло-то ти ся струва че мыслишь? съ ногъ-тъ ли?

И. Нѣ: струва ми ся, като че мыслѣ въ главъ-тъ си.

М. Погледни мя, Иванчо, видишъ ли мя?

И. Видѣхъ тя твърдѣ добре.